

Jewell, John Morris
Captain
Algonquin Regiment
Royal Canadian Infantry Corps
558-10-62

John Morris Jewell wordt op 6 januari 1918 geboren in Toronto, Ontario, Canada.

John is een zoon van Andrew Marshall Duncan Jewell uit Woodville, Ontario, die werkzaam is als schilder en Muriel Joy (Bruce) Jewell uit Mara Township, Ontario County. John heeft twee broers genaamd Bob en Bruce en een zus genaamd Winnifred. De familie is van Engelse origine en is lid van de Pesbyteriaanse Kerk.

Andrew en Muriel Jewell.

Foto's uit collectie familie Jewell.

Rechts: John, Bob, Bruce en Winnifred.

Het gezin woont in Woodville, Ontario, waar John naar de Woodville Public School en later naar de Woodville Continuation School gaat.

Woodville Public School, 1926. John is 7^e van links in de 2^e rij.

*Woodville Continuation School 1932-1933. John is tweede van links in de 4e rij.
Foto's uit collectie Stephen Thomas.*

In 1937 gaat John bij de Canadian Officers Training Corps (C.O.T.C.) eenheid van de University of Toronto en wordt tegelijkertijd student aan de Toronto University College, waar hij in 1940 succesvol zijn Bachelor of Arts behaalt.

John's afstuderen, Bachelor of Arts, 1940.

Op 2 september 1940, als 22-jarige, begint John bij het Canadese leger met de rang van Luitenant, waarna hij wordt toegevoegd aan het Algonquin Regiment. Hij wordt geregistreerd als een gezonde jonge man met een lengte van 1.71 meter, een gewicht van 73 kilogram met grijze ogen en bruin haar. Op zijn Occupational History Form, geeft John aan dat hij zes jaar ervaring heeft met gemengde landbouw in Ontario en dat hij zich na de oorlog wederom met landbouw wil gaan bezighouden.

John in Uniform.

Foto's uit collectie familie Jewel.

Op 31 juli 1941 trouwt John met Marie Helene Desjardins. Na hun militaire bruiloft gaan ze per vliegtuig op huwelijksreis naar Ottawa, Montreal en de Laurentians. Na hun terugkeer woont het getrouwde stel op 28 Fraser Street (Angus Block), North Bay, Ontario.

Knipsel uit krant 'The Nugget'.

Uit collectie familie Jewell.

In de ochtend van 10 juni 1943 gaat John met het gehele Algonquin Regiment in de haven van Halifax aan boord van de 'Empress of Scotland', als onderdeel van een totale bemanning van 4500 man. De volgende morgen zet het schip koers naar het Verenigd Koninkrijk, waar de mannen op 19 juni 1943 van boord gaan.

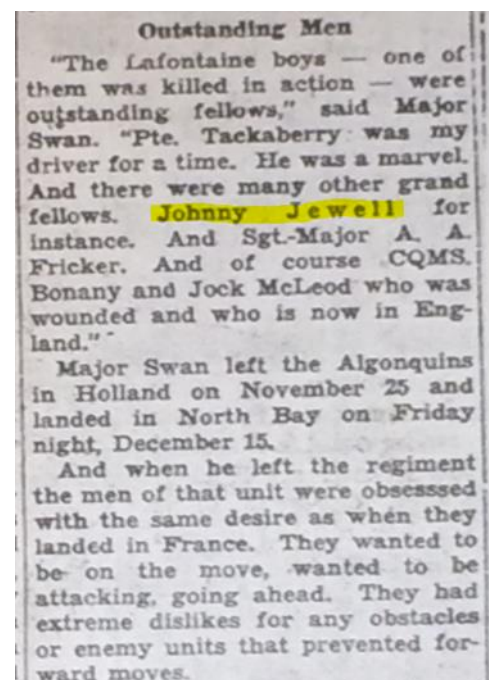
John (midden) met mannen onbekend aan auteur.

Foto uit collectie familie Jewell.

Op 20 juli 1944, ongeveer zes weken na de aanvankelijke Geallieerde landingen in Normandië, gaat John aan boord van een schip naar Frankrijk. Het Algonquin Regiment wordt verdeeld over drie verschillende schepen en wordt vermengd met tankeenheden, ingenieurs, etc. Na naar Portsmouth te zijn gevaren om samen te worden gevoegd met een groter konvooi voor de overtocht, gaan de mannen in de ochtend van 25 juli 1944 van boord in Normandië, in de buurt van Courseulles, waar een noodhaven is aangelegd doormiddel van het afzinken van een groot aantal kleinere vaartuigen.

Het boek *Warpath: The Story of the Algonquin Regiment, 1939-1945* (Warpath) beschrijft de tocht van het Algonquin Regiment van Normandië, door België en Nederland naar Duitsland. Nadat het Regiment zijn vuurdoop heeft ondergaan bij de plaats Hubert Folie, ten zuiden van Caen, neemt het Regiment deel aan vele veldslagen, waaronder de doorbraak bij Falaise, de oversteek van de Seine, de oversteek van het Leopold Kanaal, alsmede de slag om de noordelijke oever van het Schelde gebied. Deze veldslagen eisen een hoge tol van het Regiment en veel mannen komen daarbij om of raken zwaargewond.

In december 1944 beschrijft Major C.F. (Charlie) Swan van het Algonquin Regiment, in een interview met de krant 'Daily Nugget', hoe het Regiment gedurende deze veldslagen heeft aangetoond een magnifieke gevechtseenheid te zijn. In het interview noemt hij 'Johnny' Jewell als een 'geweldig kereel'. John is dan, in de herfst van 1944, gepromoveerd tot de rang van Captain.

Knipsel uit krant 'Daily Nugget', december 1944. Uit collectie familie Swan.

John correspondeert regelmatig met zijn familie in Canada. In een vanuit België verzonden brief aan zijn moeder van 8 oktober 1944, schrijft John onder andere dat hij veilig en gezond is en dat hij meer dan genoeg slaap en voedsel krijgt. Ook schrijft hij dat hij de Belgen schoon, gastvrij en erg knap vindt. Verder schrijft hij dat hij ijs en kersentaart heeft gegeten in Gent en dat hij Brugge heeft bezocht. John besluit de brief met de volgende woorden: *'Binnenkort weer Woodville en North Bay voor mij. Veel liefs voor jullie allemaal'*.

In het najaar van 1944 is de Geallieerde opmars gestopt, na de mislukte poging om de rivier de Rijn over te steken bij Arnhem. In de winter van 1944/ 1945 heeft John het commando over de 'D' Company van het Algonquin Regiment in Heusden, een stadje aan de rivier de Maas, die het recent bevrijde deel van Nederland scheidt van het deel dat nog steeds bezet is door de Duitse vijand.

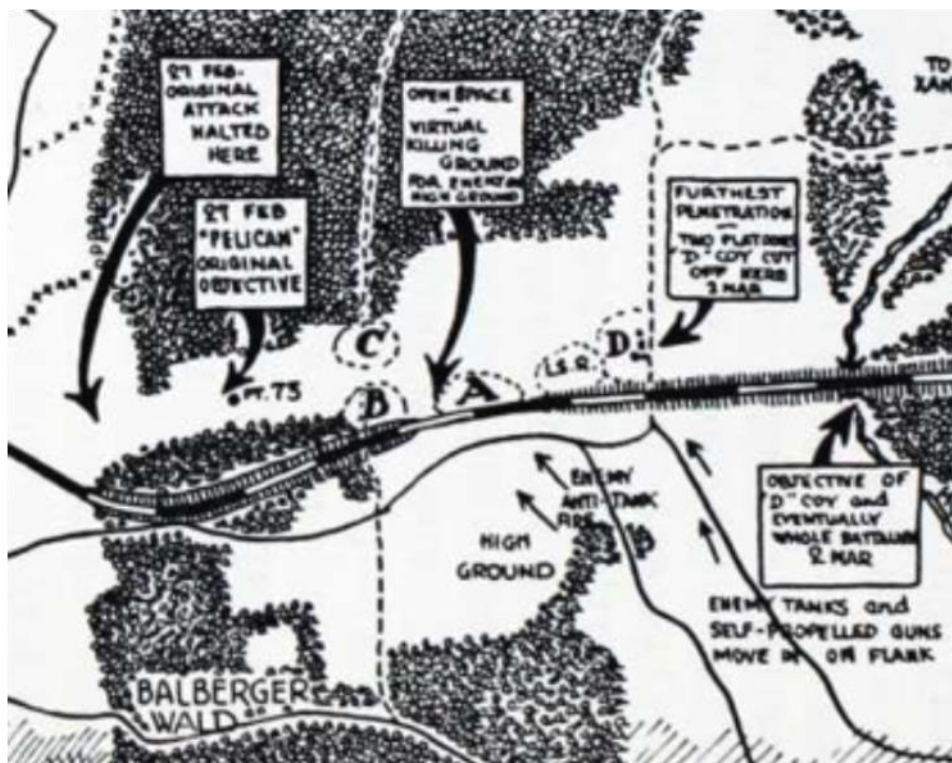
Het hoofdstuk van Warpath dat deze episode beschrijft, bevat enkele voorbeelden van *'kleine, vreemde incidenten die nog jarenlang zullen worden herinnerd en naverteld'*. In één van deze voorbeelden speelt John de hoofdrol, hetgeen als volgt is omschreven: *'En de jamfabriek! Een schatkamer van allerlei soorten dingen, met een woedende eigenaar die uiteindelijk zelfs het Duitse vuur trotseerde, aangezien de fabriek direct op de rivieroever lag, om persoonlijk onderzoek in te stellen naar zijn overtuiging dat zijn voorraad op alarmerende wijze aan het verdwijnen was. Om dit te doen was "majesteitsschennis", want zolang Capt. Johnny Jewell het commando had over "D" Company in Heusden, was hij de "heer des huizes" en dulde hij geen gesjoemel. Heusden was Johnny's stadje en hij regeerde er met een ijzeren hand. Het was werkelijk niet zijn fout, maar die van het lot, dat, ondanks strikte orders tegen plundering, een afgezwaaide vliegende bom op een ochtend alle winkelruiten inblies en op miraculeuze wijze het grootste deel van een kantoorboekhandel transporteerde naar het hoofdkwartier van "D" Company. Vanaf dat moment blufte Johnny dat, als het tot een confrontatie zou komen, hij twee keer zoveel paperassen kon uitvaardigen als de Adjutant, aangezien hij geen tekort had aan papier en ook niet aan ideeën'*.

Op 22 februari 1945 wordt het Algonquin Regiment getransporteerd naar het Hochwald gebied in Duitsland, waar zij worden ingezet bij operatie Blockbuster. Het doel van deze operatie is om door de Sigfried Linie te breken, waar het Hochwald een hoeksteen van vormt, teneinde de Rijn te kunnen oversteken bij Xanten, in Duitsland. Na aanvankelijk een opening in het Hochwald te zijn binnengedrongen, kan het Regiment geen vooruitgang meer boeken en moet het daar vier dagen verblijven onder verschrikkelijk granaatvuur. Ondanks hun vermoeidheid, krijgen zij op de vijfde nacht de order om hun aanval door de opening in het Hochwald voort te zetten. Het oorspronkelijke plan was om deze hernieuwde aanval

in het donker uit te voeren maar nu moet deze kort voor zonsopkomst worden gestart. De mannen van 'D' Company, met alle rangen zo'n zevenendertig man sterk, bewegen zich zittende op tanks voort door de opening in het Hochwald, teneinde een klein treinbruggetje in te nemen dat loopt over de Hohe Ley, een klein riviertje ten westen van Xanten dat een obstructie vormt voor Geallieerde pantservoertuigen op hun weg naar de Rijn.

Warpath beschrijft de aanvang van dit gevaarlijke avontuur als volgt: *'Tot dan toe had de enige reactie van de vijand bestaan uit enkele mortiersalvo's op het gebied van de hoek van de opening. Dit leidde tot een aantal slachtoffers en compliceerde het bestijgen van de tanks. Niettemin organiseerde Capt. "Johnny" Jewell, die het commando had, rustig zijn mannen en met sublieme discipline klommen zij op de ijzeren monsters en maakten zij zich klaar om zich hier met man en macht aan vast te houden, terwijl zij over het ruwe terrein denderden'.*

Ten gevolge van een combinatie van factoren, waaronder een sterkere (resterende) vijandige aanwezigheid dan was verwacht en gebrekkig radiocontact, wordt 'D' Company afgesneden van de tanks en andere ondersteuning en raakt zo ingesloten door de vijand. In de 48 uur die volgen worden verschillende mislukte pogingen ondernomen om tanks en patrouilles naar hen toe te krijgen, hetgeen ten koste gaat van vele slachtoffers.

Gedeelte van kaart van de opening in het Hochwald, afgebeeld in Warpath, bladzijde 262.

Intussen voert 'D' Company heldhaftig verweer tegen vijandelijke pantservoertuigen en infanterie, waarbij zij onder andere een Duitse krijgsgevangene maken en een Duitse Tiger tank immobiliseren.

Zodra de vijand doorkrijgt dat 'D' Company geen tank ondersteuning heeft, gaan hun pantservoertuigen voortvarender tewerk en slagen zij erin om de positie praktisch te omsingelen. Als de mannen door hun ammunitie heen zijn, loopt de vijand hen onder de voet. Hierbij komt John om het leven door granaatscherven, raken anderen gewond en worden velen krijgsgevangen gemaakt.

In het hoofdstuk van Warpath dat deze episode beschrijft, is het volgende geschreven over het tragische verlies van John: *'Het verlies van Capt. Jewell zouden wij allemaal bitter voelen. Hij was altijd een kalme en weloverwogen leider geweest, die zonder vragen of tegenwerpingen zelfs de meest moeilijke taken accepteerde en die altijd een voorbeeld van strijdbaarheid was voor zijn mannen'*.

Op 8 maart 1945 schrijft Elizabeth Desjardins, John's schoonmoeder, in een brief aan John's moeder het volgende: *'Helene is helemaal kapot van verdriet en dat zijn we allemaal. Ieder van ons hield van hem vanwege zijn oprechte mannelijkheid. Helene dacht continue aan hem en schreef hem iedere dag'*.

In een brief aan Mrs. Jewell, gedateerd 11 maart 1945, omschrijft Lieutenant Colonel R.A. Bradburn van het Algonquin Regiment de omstandigheden van John's dood en sluit af met de volgende woorden: *'Vanwege zijn werk op de dagen ervoor had ik een citatie voor hem geschreven die nu helaas niet door kan gaan. Hij was één van de beste officieren die ik ooit heb gekend. Het enige dat ik ooit hoefde te doen was kort de taak omschrijven en Johnny zei altijd gewoon O.K. en ging aan de slag. De mannen aanbaden Johnny. Niemand zal hem ooit vervangen in mijn hart'*.

John wordt tijdelijk begraven in Duitsland, Xanten Blok 4304 043408 Rij I Gr. 3 en wordt later herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek, bij Nijmegen.

John ontvangt de volgende onderscheidingen:

- 1939-45 Star
- France & Germany Star
- Defence Medal
- War Medal
- C.V.S.M. & Clasp

*John's graf in Groesbeek, met het oorspronkelijke, houten kruis.
Foto uit collectie familie Jewell.*

John wordt herdacht op de Stone Church Cemetery in Beaverton, Ontario, op een steen die is geplaatst naast het graf van zijn moeder en vader. Op de steen staat de volgende tekst: *'John Morris Jewell, hij gaf alles voor een goede zaak, geliefde zoon van Andrew en Muriel Jewell, geboren op 6 januari 1918, gesneuveld in Duitsland, 3 maart 1945, hij zal niet oud worden.'*

Steen ter nagedachtenis aan John, naast het graf van zijn ouders, Andrew en Muriel Jewell. Foto gemaakt door Stephen Thomas.

John's naam is vermeld in de onderdoorgang onder het Soldiers' Tower Memorial op de University of Toronto. Een herdenkingskamer in de toren bevat aandenkens, waaronder het University of Toronto Memorial Book, Second World War 1939-1945. John's naam, zijn plaats van sterven en zijn graf staan vermeld op bladzijde 33 van dit boek.

John Morris Jewell is begraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek, graf **XIV. D. 16.**

Familieleden in het leger:

Michael Ferguson, retired Captain, zoon van Winnifred Ferguson (née Jewell) en John Jewell 's neef.

Levensverhaal Marko Kuipers, Research Team Faces to Graves.

Bronnen:

De familie Jewell, Ontario, Canada

Stephen Thomas (familie Jewell), Ontario, Canada

De familie Swan, Alberta, Canada

G.L. Cassidy, Warpath: The Story of the Algonquin Regiment, 1939-1945.
Toronto Ryerson, 1948

Commonwealth War Graves Commission

John Macfie, Sons of the Pioneers, Memories of Veterans of the Algonquin Regiment. Parry Sound (Ontario), The Hay Press, 2001

Library and Archives Canada

Veterans Affairs: Canadian Virtual War Memorial